

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 3.

1 lutego 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:

	<i>Str.</i>
3. Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1926 r. o oddziałach dla nieletnich przestępców w więzieniach warszawskich	26
4. Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 1926 r. w sprawie udziału komorników sądowych w opłatach przy zleceniach stron	29

OKÓLNIKI:

№ 1134/II. G. S./26 w sprawie zakupu nowych mebli przez władze i urzędy państwowe	29
№ 1135/II. O./26 w sprawie zasad postępowania na wypadek redukcji funkcjonariuszów państwowych	30
№ 1136/II. A./26 w sprawie zapobieżenia nadużyciom ze znaczkami stemplowymi.	31
№ 1137/II. G. S./26 w sprawie sprostowania okólnika z dnia 21 grudnia 1925 r. № 1124/II. G. S./25	32
№ 1138/II. O./26 w sprawie przyjmowania do służby państwowej i awansów.	32
№ 1139/I. U./26 dotyczący uzupełnienia okólnika z dnia 24 sierpnia 1921 r. № 430/I. P. K./21 w przedmiocie wykonania kar względem wojskowych, tudzież wyroków sądów wojskowych (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 18 poz. 311)	33
№ 1140/II. G. S./26 w sprawie zaliczek na wynagrodzenie osób wojskowych, wzywanych w charakterze świadków w postępowaniu karnosądowym	34
№ 1141/II. G. S./26 w sprawie uposażenia na miesiąc luty i marzec 1926 r.	34
№ 1142/II. G. S./26 w sprawie maksymalnych norm zaliczek na wydatki rzeczowe na rok 1926	35

	Str.
№ 1143/II. G. S./26 w sprawie nowego wzoru na karty likwidacyjne względnie księgi płac	35
№ 1144/III. P. W./26 w sprawie zmian w kalkulacji kosztu własnego robocizny więźniów zatrudnionych pracą dochodową.	37
№ 1145/II. A./26 w przedmiocie szybkiego postępowania w sprawach o lichwę	39
PISMA OKÓLNE:	
№ 969/III. A. W./26 w sprawie przedstawiania sprawozdań: o stanie sanitarnym więzień, zdrowotności więźniów, zabiegach szpitalnych i ambulatoryjnych, prowadzenia księgi lekarstw i przedstawiania wykazu zużytych środków leczniczych	40
№ 970/III. P. W./26 w sprawie zakupywania pantofli drewnianych (tre-pów) w Dziale Pracy więzienia w Inowrocławiu.	40
№ 971/II. G. S./26 w sprawie funduszu zaliczkowego na uposażenie służbo-we na styczeń 1926 r.	41
KOMUNIKAT:	
w sprawie przyjmowania papierów wartościowych na wadja i kaucje.	41
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.	43
RUCH SŁUŻBOWY	44
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie.	46
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	47
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	47
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie	48
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	48
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.	48
KONKURSY	48

3.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1926 r. o oddziałach dla nieletnich przestępców w więzieniach warszawskich.

Na mocy art. 12 dekretu z dnia 26 lipca 1919 r. w sprawie tymczasowych przepisów więziennych (Dz. P. P. P. № 16 poz. 202) oraz art. 10 rozporządzenia w sprawie urzędzenia sądów dla nieletnich z dnia 26 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 378) zarządzam co następuje:

§ 1. W więzieniach warszawskich organizuje się osobne oddziały dla nieletnich od lat 17 według zasad poniżej podanych, a to w więzieniu przy ul. Długiej № 52 dla chłopców, zatrzymanych przewencyjnie, w więzieniu przy ul. Dzielnej № 26 dla dziewcząt, zatrzymanych przewencyjnie i odbywających karę.

§ 2. W oddziałach dla nieletnich należy baczyć na to, by rozwój fizyczny i duchowy osadzonych odbywał się możliwie prawidłowo oraz by oddziaływanie ujemnych skutków życia więziennego było jak najmniejsze.

Zasady te należy stosować w normowaniu całokształtu życia osadzonych, a szczególnie przy określaniu sposobu odżywiania, nauczania, pracy, stosowaniu rygoru i kar dyscyplinarnych i utrzymywaniu warunków higienicznych.

§ 3. Naczelnikowi więzienia przydziela się do pomocy w kierownictwie oddziału dla nieletnich instruktora, którego obowiązkiem jest udzielanie nauki, kontrola nad pracą i wykonywanie ogólnej pieczy nad osadzonymi. W więzieniu kobiecym spełnia wymienione czynności instruktorka. Instruktora (instruktorke) i niższych funkcjonariuszów oddziałów dla nieletnich należy dobrać z pośród osób, należących do personelu więziennego i posiadających najlepsze kwalifikacje tak pod względem fachowym, jak i moralnym.

§ 4. Ilość i rodzaj podręczników szkolnych, przedmiotów pomocy naukowych, oraz książek do czytania przeznaczonych do użytku w oddziałach dla nieletnich określa Minister Sprawiedliwości.

§ 5. Dla współdziałania w osiągnięciu i utrwaleniu dobrych wyników poprawy i wychowania tworzy się dla oddziałów dla nieletnich Komitet opiekuńczy.

§ 6. Komitet opiekuńczy składa się z członków zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Członkowie zwyczajni ustanowieni są dla obu oddziałów wymienionych w § 1, członkowie nadzwyczajni oddzielnie dla każdego z nich.

W posiedzeniach komitetu, mających za przedmiot sprawy natury ogólnej lub sprawy dotyczące obu oddziałów, uczestniczą członkowie zwyczajni i wszyscy członkowie nadzwyczajni. W posiedzeniach Komitetu, mających za przedmiot sprawy dotyczące tylko jednego oddziału uczestniczą członkowie zwyczajni i członkowie nadzwyczajni dla tego oddziału.

O tem, które sprawy dotyczą tylko jednego oddziału, decyduje przewodniczący.

§ 7. Członkami zwyczajnymi są:

- a) przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości powołany przez Ministra Sprawiedliwości,
- b) sędzia pokoju dla nieletnich w Warszawie,
- c) jeden lekarz powołany przez Ministra Sprawiedliwości,
- d) jeden członek powołany przez Ministra Sprawiedliwości, na propozycję patronatu dla nieletnich,
- e) dwóch członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości, z pośród osób znanych z ofiarnej pracy społecznej.

Mandaty członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości trwają lat trzy. Członkowie wymienieni pod lit. c, d, e, mogą być wcześniej odwołani, jeżeli mimo przypomnienia przez przewodniczącego zaniedbują swe obowiązki. Członkami nadzwyczajnymi są: naczelnicy i kapelani więzień wymienionych w § 1 oraz instruktorowie oddziałów dla nieletnich tychże więzień.

Naczelnicy więzień mogą w działalności swej w Komitecie wyřęcać się zastępcami z pośród urzędników więzienia.

§ 8. Przewodniczącym Komitetu opiekuńczego jest przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, zastępcą jego zwyczajny członek Komitetu najstarszy wiekiem. Sekretarza wybiera Komitet z pośród członków zwyczajnych. Czynności biurowe załatwia kancelarja więzienia przy ul. Dzielnej № 24/26.

§ 9. O wygaśnięciu mandatu członka powołanego przez Ministra Sprawiedliwości wskutek rezygnacji lub śmierci, przewodniczący zawiadamia Ministra Sprawiedliwości, który powołuje następcę na czas, do którego byłby trwał mandat, który wygaś. Na taki sam czas powołuje się członka w miejsce odwołanego z mocy § 7 ust. 2.

§ 10. Przewodniczący zwołuje posiedzenie Komitetu z udziałem wszystkich członków przynajmniej raz na 6 tygodni, w miarę zaś potrzeby podług swojego uznania. Na żądanie $\frac{1}{3}$ części członków posiedzenie winno być zwołane bezzwłocznie.

§ 11. Każdy członek Komitetu ma jeden głos. Uchwały Komitetu zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej pięciu członków.

§ 12. Siedzibą Komitetu jest lokal w więzieniu na ul. Dzielnej № 24/26, wyznaczony przez naczelnika, i w tym też lokalu mają się odbywać z reguły posiedzenia.

§ 13. Komitet opiekuńczy czuwa nad ogólnymi warunkami życia osadzonych, w szczególności nad należytem ich nauczaniem, wychowaniem, umiejętnym i właściwym doborem pracy, celową klasyfikacją osadzonych, nad przestrzeganiem w oddziałach warunków higienicznych, nad humanitarnym i celowym wymiarem kar dyscyplinarnych, nad udzielaniem ulg i przywilejów osadzonym, którzy wyróżniają się dobrem sprawowaniem, pilnością w nauce i zamiłowaniem do pracy.

W wykonaniu swych zadań winien Komitet urządzać odczyty, pogadanki, koncerty i uroczystości okolicznościowe, przedkładać propozycje co do biblioteki i współdziałać w rozwijaniu zamiłowania do czytania książek.

Działalność Komitetu obejmuje również udzielanie pomocy patronatom więziennym w roztaczaniu opieki nad nieletnimi po wyjściu ich z więzienia.

Czynności Komitetu nie obejmują kontroli rachunkowości więziennej, jak również wydatkowania materiałów odzieżowych i artykułów żywnościowych.

§ 14. Komitet obowiązany jest składać Ministrowi Sprawiedliwości 1 stycznia i 1 lipca każdego roku sprawozdanie ze swej działalności. Ponadto Komitet winien składać Ministrowi sprawozdania w poszczególnych sprawach bądź na wezwanie Ministra bądź z własnej inicjatywy.

Komitet w sprawozdaniu wypowiada się również o pracy poszczególnych funkcjonarjuszów oddziału dla nieletnich, jako też o pożądanym zarządzeniach.

§ 15. Pisma Komitetu podpisuje przewodniczący i sekretarz.

§ 16. Członkowie zwyczajni Komitetu otrzymują kolejno od przewodniczącego mandaty miesięczne, obowiązujące ich do wizytacji poszczególnego oddziału dla nieletnich co najmniej raz w tygodniu; wizytacje winni wykonywać w porozumieniu z naczelnikiem więzienia, stosując się do jego zarządzeń.

§ 17. Członkowie Komitetu komunikują swoje spostrzeżenia naczelnikowi więzienia, który z ich wiadomości korzysta przy wydawaniu zarządzeń. Członkowie Komitetu nie są natomiast uprawnieni do zwracania się bezpośrednio do poszczególnych funkcjonarjuszów więzienia z poleceniami lub wskazówkami.

§ 18. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w 15 dni po dniu ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 1926 r. w sprawie udziału komorników sądowych w opłatach przy zleceniach stron.

Na podstawie § 155 ustawy o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 r. (Dzien. Rz. str. 41) i § 73 ustawy wykonawczej do niej z dnia 24 kwietnia 1878 r. (Zb. u. pr. str. 230) po porozumieniu się z Panem Ministrem Skarbu postanawiam:

Przyznany aż do odwołania ogólnem zarządzeniem pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 1921 r. (Dz. urz. pr. Min. Spraw. str. 661) dodatek drożyzniany do udziału komorników sądowych w opłatach przy zleceniach stron, wprowadzony w okręgu sądu okręgowego w Katowicach znosi się z końcem roku 1925. Od dnia 1 stycznia 1926 r. udział komorników w opłatach przy zleceniach stron będzie obliczany według stawek podanych w § 29 ordynacji dla komorników sądowych z dnia 23 marca 1914 r. (Dz. urz. pr. Min. Spraw. str. 289).

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

OKÓLNİK № 1134/II. G. S./26

w sprawie

zakupna nowych mebli przez władze i urzędy państwowe.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na posiedzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia zapadła uchwała następującej treści:

Rada Ministrów ustala, że zakupno mebli biurowych dla władz, urzędów i przedsiębiorstw państwowych winno być dokonywane zgodnie z okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 września 1925 r. za № 10562/25 z zapasów mebli zbędnych, posiadanych przez inne urzędy a będących w ewidencji Ministerstwa Skarbu. Tylko w wypadkach, gdy zapotrzebowanie nie może być pokryte z tychże zapasów, może Ministerstwo Skarbu upoważnić do zakupna mebli z wolnej ręki.

Powyższą uchwałę podaję do wiadomości i ścisłego stosowania, wślad za okólnikiem № 1102/II. G. S./25 z dnia 14 października 1925 r. (Dz. Urz. № 21/1925).

Jednocześnie zmieniam punkt 2 powyższego okólnika № 1102/II G. S./25 w tym kierunku, że sprawozdania, o których w punkcie tym mowa, nadsyłać należy co kwartał jedynie w wypadku ujawnienia dalszych zbędnych mebli, nienadesłanie natomiast sprawozdania Ministerstwo uważać będzie za dowód, że dana władza żadnymi zbędnymi meblami nie rozporządza.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1135/II. O./26

w sprawie

zasad postępowania na wypadek redukcji funkcjonariuszów państwowych.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych oraz Okręgowych w okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1925 r. powzięła następującą uchwałę:

„Rada Ministrów potwierdza zasady postępowania na wypadek redukcji funkcjonariuszów, zawarte w uchwale Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1924 r. i poleca je z całą ścisłością przestrzegać”.

Komunikując powyższe, proszę o ścisłe przestrzeganie w praktyce wymienionej uchwały, brzmiącej jak następuje:

„Reasumując uchwały z dnia 28 października 1923 roku i z dnia 31 października tegoż roku w sprawie redukcji funkcjonariuszy państwowych zarządza się co następuje:

1. Na wypadek redukcji etatów w danym urzędzie (zakładzie, przedsiębiorstwie i wogóle instytucji państwowej) należy wziąć pod uwagę personel całego urzędu, a nie tych tylko jego jednostek organizacyjnych (departamentów, wydziałów, oddziałów i t. p.), które bezpośrednio redukcją etatów zostały dotknięte; wśród personelu tego redukcji ulec winni ci, których zwolnienie najmniej pociąga za sobą szkód dla sprawności służby i najmniej obciąża Skarb Państwa, przyczem należy brać pod uwagę wiek funkcjonariusza, jego doświadczenie, kwalifikację do użycia w służbie i t. p. okoliczności.

2. Opinie komisji kwalifikacyjnych winny być jednym z czynników decydujących przy redukcji personelu w tym sensie, że przedewszystkiem powinni być zwalniani ze służby funkcjonariusze ze słabszymi opiniami wymienionych komisji tudzież nieodpowiadający wymaganym przez przepisy warunkom pod względem wykształcenia.

3. Przedewszystkiem zaś zwalniać należy na skutek zarządzonej redukcji etatów funkcjonariuszów, którzy nie nabyli jeszcze praw do emerytury, z pomiędzy nich w pierwszym rzędzie samotnych; zwalniać można funkcjonariuszów, którzy już nabyli prawa do pełnego zaopatrzenia emerytalnego; bezwzględnie unikać należy redukcji tych funkcjonariuszów, którym służą już prawa do częściowego zaopatrzenia emerytalnego, którzy zaś w myśl obowiązujących przepisów nie utracili zdolności do pracy.

4. W pierwszym rzędzie ulegać redukcji winny żony i dzieci funkcjonariuszów państwowych, prowadzących z nimi wspólne gospodarstwo domowe, pełniące służbę w urzędach, zakładach, przedsiębiorstwach i wogóle instytucjach państwowych — przyczem możliwie unikać należy redukcji funkcjonariuszy, którzy są obowiązani prawnie i moralnie do utrzymywania swej najbliższej rodziny t. j. żony i dzieci nieletnich.

5. Przy wszelkich redukcjach należy mieć wzgląd na byłych ochotników wojskowych i inwalidów i redukować z pomiędzy nich tylko niedastecznie służbowo skwalifikowanych.

6. Oznaczenie funkcjonariuszy, mających być zwolnionymi ze służby na skutek redukcji etatów, należy przy ścisłym uwzględnieniu wszystkich powyżej przytoczonych okoliczności wyłącznie do Ministra, względnie, gdy chodzi o instancje niższe, do tych zwierzchników, którzy są z mocy przepisów powołani do mianowania względnie przyjmowania funkcjonariuszy do służby.

7. Utrzymuje się nadal w mocy obowiązek obsadzania o ile tego zachodzi potrzeba niezbędną wakujących stanowisk i posad tylko funkcjonariuszami zredukowanymi przedewszystkiem w obrębie tej samej gałęzi służby, a w razie braku takich — funkcjonariuszami zredukowanymi lub podlegającymi redukcji w obrębie innych gałęzi służby, wybierając, oczywiście, z pośród nich takich, którzy z punktu widzenia interesu służby i Skarbu Państwa posiadają indywidualnie najwięcej warunków dodatnich. W tym celu Szefowie władz, urzędów i instytucji państwowych mają się wzajemnie porozumiewać i współdziałać”.

Warszawa, dnia 13 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1136/II. A./26

w sprawie

zapobieżenia nadużyciom ze znaczkami stemplowymi.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Ministerstwo Skarbu (Dep. pod. i opl.) udzieliło Władzom Centralnym pismo z d. 10 grudnia 1925 r. L. D. P. O. 9204/VII następującej treści:

Do wiadomości Ministerstwa Skarbu doszło, że niektórzy niżsi funkcjonariusze władz i urzędów państwowych dopuszczają się następującego nadużycia:

Odklejają znaczki stemplowe, znajdujące się w załatwionych aktach na podaniach lub dokumentach, znaczki te oczyszczają ze znaków skasowania, a następnie bądź sprzedają jako nowe znaczki, bądź przyklejają na nowowpływających podaniach lub dokumentach, a naklejone na nich nieskasowane znaczki sprzedają.

Celem uchronienia Skarbu Państwa od strat, oraz w celu ukarania sprawców, Ministerstwo Skarbu uprasza o zarządzenie, by naczelnicy władz i urzędów państwowych lub przez nich wyznaczeni urzędnicy przeprowadzili w swoich urzędach rewizje załatwionych akt, a w razie stwierdzenia omawianego nadużycia pociągnęli winnych do odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej w myśl obowiązujących przepisów.

Podając powyższe do wiadomości, proszę Panów Prezesów o niezwłoczne wydanie stosownych zarządzeń w myśl ostatniego ustępu przytoczonego pisma Ministerstwa Skarbu, w szczególności także zarządzeń aby przy sposobności wizytacji wizytatorzy zwracali baczna uwagę na to, czy na aktach zarówno załatwionych, jak i będących w toku, są naklejone znaczki sądowe lub stemplowe i czy w odpowiedniej ilości i spostrzeżenia swe w tym względzie zamieszczali w protokołach wizytacji sądów.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1137/II. G. S./26

w sprawie

sprostowania okólnika z dnia 21 grudnia 1925 r. № 1124/II. G. S./25.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

W okólniku Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 1925 r. № 1124/II. G. S./25, zmieniającym niektóre postanowienia Przepisów rachunkowo-kasowych tudzież Instrukcji dla Kas Skarbowych, zaszedł błąd pisarski, który prostuje się następująco:

1) W § 53 Przepisów rachunkowo-kasowych w zdaniu poczynającym się od słów „Przed rozpoczęciem okresu budżetowego władze centralne w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu” po słowie „oznaczają” należy wpisać opuszczone wyrazy „dla siebie oraz”.

2) Te same wyrazy opuszczono w § 63 Instrukcji dla Kas Skarbowych w pierwszym zdaniu, poczynającym się od słów „Wysokość zaliczek na poszczególne rodzaje wydatków i t. d.”, po słowach „z Ministerstwem Skarbu”.

O tem podaję do wiadomości na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 31 grudnia 1925 r. № DK. 5419/WAK,

Warszawa, dnia 15 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1138/II. O./26

w sprawie

przyjmowania do służby państwowej i awansów.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów apelacyjnych oraz sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, tudzież Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 1925 r. powzięła następujące uchwały:

„1. Przyjmowanie nowych kandydatów do państwowej służby cywilnej, objętej ustawą z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164), posia-

dających pełne kwalifikacje osobiste, wymagane tą ustawą i przepisami w wykonaniu jej wydanymi, odbywać się może jedynie wedle wskazówek, zawartych w okólniku Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1925 r. № 18805 (okólnik M. Spr. № 1116/II. O./25 Dz. Urz. № 24 z 1925 r.) i w ramach wolnych etatów najniższych grup uposażenia, t. j. XII dla III kategorii urzędników, XI dla II kategorii urzędników i X dla I kategorii urzędników.

2. Zawiesza się przewidzianą w uchwale Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (okólnik M. Spr. № 788/II. O. P./23, Dz. Urz. № 23 z 1923 r.) możliwość awansowania z ważnością od d. 1 stycznia 1926 roku funkcjonariuszów państwowych we wszystkich działach służby państwowej (administracyjnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej).

W poszczególnych, zupełnie wyjątkowych, wypadkach, wpływających z koniecznych potrzeb służby, może Rada Ministrów na wniosek właściwego ministra upoważnić go do awansowania w przeciągu miesiąca stycznia z pominięciem powyższych zasad.

3. Poza tem Rada Ministrów potwierdza uchwałę Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. co do awansowania poza terminem dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku”.

Powyższą uchwałę podaję do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1139/I. U./26

dotyczący uzupełnienia okólnika z dnia 24 sierpnia 1921 r. № 430/I. P. K./21 w przedmiocie wykonywania kar względem wojskowych, tudzież wyroków sądów wojskowych (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 18 poz. 311).

Do urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Uzupełniając punkt 2 okólnika z dnia 24 sierpnia 1921 r. № 430/I. P. K./21 wyjaśnia się, iż rozwiązanie wojskowego stosunku służbowego i związane z niem przejście wykonania kary pozbawienia wolności na władze cywilne (§ 15 w. k. k.) następuje w myśl obowiązujących norm prawnych:

1) w razie skazania:

- a) na wydalenie z wojska,
- b) na zwolnienie ze służby,
- c) podoficera zawodowego na degradację, która to kara powoduje

przeniesienie do rezerwy lub pospolitego ruszenia (art. 68 ust. o podst. obow. i prawach szeregowych W. P. ogłosz. w Dz. U. R. P. № 72/24 poz. 698 i § 139 rozp. wykon. do cyt. ustawy).

2) w razie przeniesienia do rezerwy (art. 28, 68, 98 ust. o podst. obow. i prawach szereg. W. P. i §§ 71, 73, 139 i 182 rozp. wyk. do tej ustawy).

Moc obowiązującą powołanego wyżej okólnika rozciąga się na okręgi sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i górnośląską część okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1140/II. G. S./26

w sprawie

zaliczek na wynagrodzenie osób wojskowych, wzywanych w charakterze świadków w postępowaniu karno-sądowym.**Do przełożonych wszystkich sądów w całym Państwie.**

W razie wezwania osoby wojskowej, pozostającej w czynnej służbie, w charakterze świadka w postępowaniu karno-sądowym, powinny sądy w całym Państwie odnośnie do wynagrodzenia świadka przestrzegać następującego postanowienia: Jeżeli władza wojskowa zawiadomi sąd, zanim ten wypłaci świadkowi wynagrodzenie, natenczas potrąca się tę zaliczkę z przyznanego świadkowi wynagrodzenia i przekazuje ją właściwej władzy wojskowej, tak jak się to już obecnie dzieje na obszarze mocy obowiązującej austr. ustawy o postępowaniu karnym w myśl § 4 Rozp. z dnia 22 października 1924 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 964).

Warszawa, dnia 18 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1141/II. G. S./26

w sprawie

uposażenia na miesiąc luty i marzec 1926 r.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Komisji Kodyfikacyjnej.**

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 13 stycznia 1926 r. L. 176/D. B./I, zawiadamiam, że należne za miesiące luty i marzec 1926 r. świadczenia Skarbu Państwa, wynikająca z ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) i z ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) jak również wynagrodzenia umowne funkcjonarjuszów kontraktowych należy wymierzyć przy zastosowaniu ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129, poz. 918) i okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 16 grudnia 1925 r. L: 4876 DB. I. w sprawie uposażenia za styczeń 1926 r. zakomunikowanego okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1925 r. № 1123/II. G. S./25 (Dz. Urz. № 1 z 1926 r.).

Warszawa, dnia 18 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1142/II. G. S./26

w sprawie

maksymalnych norm zaliczek na wydatki rzeczowe na rok 1926.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.**

Oznajmiam, że Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 11 stycznia 1926 r. L. D. K. 105/WAK upoważniło izby skarbowe do wydawania zarządzenia wszystkim kasom skarbowym, ażeby do czasu ustalenia maksymalnych norm zaliczek w trybie przewidzianym w okólniku № 1124/II. G. S./25 z dnia 21 grudnia 1924 wypłacały w formie będącej zaliczkami w ramach norm, które obowiązywały w roku 1925.

Wnioski co do maksymalnych norm zaliczek w myśl powyższego okólnika należy na tych miast przedstawić, o ile to dotychczas nie nastąpiło.

Warszawa, dnia 18 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1143/II. G. S./26

w sprawie

nowego wzoru na karty likwidacyjne względnie księgi płac.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.**

Celem unormowania jednolitego sposobu prowadzenia kart likwidacyjnych oraz ich zamykania po upływie każdego roku, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izłą Kontroli ustanowiło w miejsce dotychczasowego nowy wzór karty likwidacyjnej (wzór № 48 do § 76 Przepisów rach.-kas.) i zarazem w rozwinięciu postanowień § 76 Przep. rach.-kas. ustaliło sposób jej prowadzenia, dostosowany do zmienionej ustawami z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) i 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 6 z r. 1924, poz. 46) systemu uposażenia funkcjonarjuszy państwowych czynnych jako też zaopatrzenia emerytalnego, przeniesionych w stan spoczynku tudzież wdów i sierot po nich.

Wzór ten służyć ma również do utrzymywania ewidencji rent inwalidzkich i innych należności osobowych, wypłacanych periodycznie.

Nowy wzór karty likwidacyjnej, w którym przykładowo uwidoczono sposób jej prowadzenia i zamykania, wskazuje, że przewodnią myślą zarówno układu tego wzoru jako też sposobu jego prowadzenia jest, aby przez porównanie przypisu należności i potrąceń z kwotami rzeczywiście uiszczonymi każdej chwili można było sprawdzić, czy urzędnik likwidujący nie popełnił pomyłki przy obliczaniu, nadto, aby karta likwidacyjna po zamknięciu po upływie roku przedstawiała wynikający z tego porównania dokładny obraz przypisanych należności i potrąceń względnie zadłużeń oraz rzeczywistego uiszczenia.

Z tego względu musi być położony szczególniejszy nacisk na konieczność sprawdzania i zamykania kart likwidacyjnych po upływie roku, gdyż wobec częstej zmiany mnożnej stopy podatkowej i wysokości dodatków mieszkani-

wych nie jest wykluczoną pomyłką w obliczaniu należności tak na niekorzyść uprawnionej osoby, jak i Skarbu Państwa, a tylko racjonalne zamknięcie konta po upływie roku daje pewność prawidłowego obliczenia.

Dla wyjaśnienia sposobu prowadzenia i zamykania kart likwidacyjnych, uwidocznionego w załączonym wzorze przykładowo, zauważa się, co następuje:

1) W przedziałce 1—4 winny być wyszczególnione przedewszystkiem zaległości z roku poprzedniego, a następnie należności z roku bieżącego z tytułu uposażenia w punktach, względnie złotych.

W przedziałkach tych zapisuje się również wszelkie zmiany w wymiarze należności z powołaniem się na odnośne rozporządzenia oraz zastrzeżenia i warunki wypłaty (miesięcznie względnie kwartalnie z góry lub z dołu).

2) Przedziałki 5—9 służą do wpisania tych kwot, które na podstawie osobnych ustaw i rozporządzeń winny być z uposażenia potrącane (podatek, opłaty emerytalne), tudzież do zanotowania zadłużeń (zaliczek na płacę, długów) wraz z warunkami ich spłaty.

Długi i potrącenia, ustalone w sumach ogólnych w walucie złotowej, wpisuje się w przedziałkach 7 oraz 9, jeżeli mają być ściągane w równych ratach miesięcznych. Raty potrąceń w punktach uwidocznia się w przedziałce 8, raty zaś nie dające się ściśle naprzód oznaczyć w równych kwotach, tudzież raty oznaczone procentowo notuje się tylko w przedziałce 5.

W razie szczupłości miejsca na karcie likwidacyjnej mogą być na długi (o ile jest ich więcej) założone osobne księgi lub karty zadłużeń celem utrzymania w nich szczegółowej ewidencji. W tym wypadku przenosi się z księgi lub karty zadłużeń do karty likwidacyjnej kolejno tylko te długi, które począwszy od bieżącego roku przypadają do ściągnięcia.

3) Przedziałki 10—25 przeznaczone są do wpisania uiszczenia tak należności jak i potrąceń, wyszczególnionych w przedziałkach od 1 do 9.

4) Do utrzymania ewidencji zwrotów w gotówce służą osobne przedziałki 26—29.

5) Przedziałka 30 (uwaga) przeznaczona jest do notowania faktów, mających wpływ na wymiar uposażenia bądź potrąceń (wypłata zapomóg, remuneracji celem wymiaru podatku dochodowego i t. p.), tudzież wszelkich wyjaśnień, mających ścisły związek ze szczegółami, uwidocznionymi na karcie likwidacyjnej.

6) Z końcem każdego roku względnie po jego upływie winna być obliczona na podstawie przypisu roczna należność uposażenia tudzież suma ogólna długów i potrąceń, a po porównaniu z kwotami rzeczywiście uiszczonymi winna być wyprowadzona zaległość lub nadpłata, którą przeniesić należy do karty likwidacyjnej na rok następny.

Ewentualne nadpłaty uposażenia przypisuje się w przedziałkach 1—4 i równocześnie w przedziałkach 5—9 jako potrącenia. Jeżeli nie ściągnięto ich w tym samym roku, przenosi się je na rok następny do przedziałek 5—9. Ewentualne nadwyżki w potrąceniach zalicza się rachunkowo na poczet dalszych rat; jeżeli zaliczenie ma nastąpić w następnym roku, zaznacza się to w przedziałkach 5—9 i przenosi na rok następny celem odliczenia nadpłaty od należnej sumy potrącenia.

Władze, które uważają system prowadzenia ksiąg płac (wzór № 47 do § 76 przepisów rach.-kas.) za dogodniejszy od systemu prowadzenia luźnych kart likwidacyjnych, winny księgi te prowadzić i zamykać po upływie roku w taki sam sposób, jaki powyżej określono dla kart likwidacyjnych.

Dla usunięcia różnic w układzie między księgą płac a kartą likwidacyjną Ministerstwo Skarbu zarządziło wydrukowanie odpowiedniej ilości kart nowego wzoru na zwykłym papierze w arkuszach, które tworzyć będą nowy wzór księgi płac w miejsce dotychczasowego i będą mogły być zeszyte i oprawione.

Władze, które używają kart likwidacyjnych, winny celem utrzymania w ewidencji ich numeracji i umożliwienia łatwego odszukiwania właściwych kart założyć skorowidz lub kartki indeksowe, zawierające imię i nazwisko osoby i numer karty likwidacyjnej.

O tem podaję do wiadomości, na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24 listopada 1925 roku, № DK. 3995/25/WAK z nadmienieniem, iż wobec znacznego jeszcze zapasu druków na karty likwidacyjne względnie księgi płac, należy w roku bieżącym prowadzić karty względnie księgi według wzorów № 47 i 48 do § 76 przepisów rachunkowo-kasowych.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1144/III. P. W./26

w sprawie

zmian w kalkulacji kosztu własnego robocizny więźniów zatrudnionych pracą dochodową.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Celem uproszczenia w więzieniach kalkulacji kosztów własnych robocizny więźniów, zatrudnionych przy robotach dochodowych, Ministerstwo Sprawiedliwości poleca z dniem 1 marca r. b. przy ustalaniu poszczególnych pozycji wspomnianych kosztów, nie wyłączając wynagrodzenia więźniów za pracę dochodową, przyjąć jako zasadę, że ułamki poniżej pół grosza w obliczeniach odrzuca się, a od pół i wyżej zaokrągla się wzwyż do całego grosza.

Zgodnie z powyższem, przykłady, podane w okólniku № 1028/III P. W./25 (Dz. Urz. № 8/25 str. 159) ulegają zmianom i przedstawiać się będą następująco:

Przykład 1-szy (dla więźni, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia nie przenosiłby groszy 25).

1. Przeciętna rzeczywista suma wyżywienia więźnia za m-c.....	stanowi gr. 19,3, a zatem	
liczy się jako		gr. 25
2. Podwojona		„ 50
3. Wysokość zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia na 1-go	192 r.	„ 50
z tej sumy przypada procentowo:		
a) dla Skarbu Państwa (50%) .	gr. 25	} gr. 38
b) na wynagrodzenie więźnia za pracę dochodową (20%) . .	„ 10	
c) na więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennem i na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia (5%)	„ 3	
Pozostaje na dodatkowe żywienie więźnia	gr. 12	} gr. 50

4. Cena rynkowa 400 gr. chleba pytlowego na 1-go . . . gr. 20
5. Dodatki, jakimi uzupełnia się zasadniczą minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia:
- a) dla Skarbu Państwa (20% od sumy przypadającej Skarbowi według procentowego podziału zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia) . . . . . gr. 5
  - b) na dodatkowe żywienie więźnia (różnica między ceną rynkową chleba, a sumą przypadającą na dodatkowe żywienie według zasadniczej minimalnej, kalkulacyjnej oceny pracy więźnia) . . . . . gr. 8
6. Ostateczna suma obowiązującej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia (minimalny dzienny koszt własny robocizny więźnia) na m-c . . . . . gr. 63

Przykład 2-gi (dla więźni, w których przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia przenosi gr. 25).

1. Przeciętna rzeczywista suma dziennego kosztu wyżywienia więźnia za m-c . . . . . „ 27,6
  2. Podwojona . . . . . „ 55,2
  3. Wysokość zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia na 1-go . . . . . „ 55
- z tej sumy przypada procentowo:
- a) dla Skarbu Państwa (50%) . . . gr. 28
  - b) na wynagrodzenie więźnia za pracę dochodową (20%) . . . „ 11
  - c) na premje dla więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennym i na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia (5%) . . . „ 3
- Pozostaje na dodatkowe żywienie więźnia . . . . . gr. 13
4. Cena rynkowa 400 gramów chleba pytlowego na 1-go . . . gr. 20
5. Dodatki jakimi uzupełnia się zasadniczą minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia:
- a) dla Skarbu Państwa (20% od sumy przypadającej Skarbowi według zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia) . . . . . gr. 6
  - b) na dodatkowe żywienie więźnia (różnica między ceną rynkową chleba, a sumą przypadającą na dodatkowe żywienie według zasadniczej minimalnej, kalkulacyjnej oceny pracy więźnia) . . . . . „ 7

6. Ostateczna suma obowiązującej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia (dzienny minimalny koszt własny robocizny więźnia) na m-c . . . . . gr. 68

Jednocześnie Ministerstwo przypomina: 1) że przy obliczaniu premij dla więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennym, należy brać pod uwagę, że premja za jeden dzień pracy nie może być wyższa od połowy najniższego dziennego wynagrodzenia więźnia, zatrudnionego pracą dochodową, czyli nie może przekraczać 5% sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy tego ostatniego, 2) że pozostałość od sum niewydatkowanych na premje dla więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennym należy spisywać na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia, 3) że więźniowie zatrudnieni pracą dochodową winni otrzymywać obowiązkowo dodatkowe żywienie w przepisanej wysokości (400 gramów chleba pytlowego lub odpowiedni równoważnik).

Pozatem, wobec tego, że w niektórych więzieniach wyznaczanie więźniom wynagrodzenia za pracę dochodową ujęte jest błędnie, dzięki czemu Działy Pracy przekraczają przewidywane w kalkulacji na ten cel sumy, Ministerstwo poleca przestrzegać zasady, że na ogólną ilość więźniów zatrudnionych pracą dochodową nie wyżej 20% tych więźniów może otrzymywać wynagrodzenie według stawki najwyższej i nie wyżej 40% według stawki średniej. Reszta — według stawki najniższej.

Pozostałości od sum, przewidzianych w kalkulacji na wynagrodzenie więźniów za pracę dochodową doliczać należy od sum, przeznaczonych na dodatkowe tychże więźniów żywienie.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Siennicki
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1145/II. A./26

w przedmiocie

szybkiego postępowania w sprawach o lichwę.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych i do Panów Prokuratorów przy tychże sądach.

W obecnej akcji Rządu, zmierzającej do utrzymania na odpowiednim poziomie cen artykułów powszechnego użytku, niepoślednią rolę odgrywa odpowiednia represja karna w sprawach o lichwę.

Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina wszystkim urzędowi wymiaru sprawiedliwości zarządzenia wydane poprzednio w tym przedmiocie okólnikami z dnia 13 sierpnia 1920 r. № 297 (Dz. Urzęd. № 7-8-9), z dnia 4 lutego 1921 r. № 344/U./21 (Dz. Urzęd. № 10), z dnia 30 sierpnia 1921 r. № 432/I. P. K./21, pismem okólnym z dnia 21 września 1923 r. № 584/III. N./23 ustęp pierwszy i wysłanym do Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych okólnikiem z dnia 6 września 1923 r. № 752/I. U./23 i prosi Panów Prezesów i Prokuratorów o czuwanie, by zarządzenia te były ściśle przestrzegane, o ile oczywiście obecnie istniejący stan prawny nie czyni pewnych uwag już bezprzedmiotowymi.

Warszawa, dnia 20 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

PISMO OKÓLNE № 969/III. A. W./26

w sprawie

przedstawiania sprawozdań: o stanie sanitarnym więzień, zdrowotności więźniów, zabiegach szpitalnych i ambulatoryjnych, prowadzenia księgi lekarstw i przedstawiania wykazu zużytych środków leczniczych.

Do wszystkich władz więziennictwa.

W uzupełnieniu pisma okólnego № 856/III. A. W./25 celem otrzymywania ścisłych danych statystycznych dotyczących dziedziny sanitarnej życia więziennego zarządzam od 1 lipca 1926 r. co następuje:

- 1) pierwsza część sprawozdania o stanie sanitarnym więzienia (wzór № 45) pozostaje bez zmiany;
- 2) drugą część sprawozdań (rodzaje chorób wzór № 45) należy skasować i zastąpić wykazem statystycznym chorób, śmierci, oględzin i dokonanych zabiegów (wzór ten otrzymuje kolejny № 46);
- 3) uzupełnić sprawozdania wykazem zużytych środków leczniczych (wzór ten otrzymuje kolejny № 47);
- 4) termin przedstawiania sprawozdań do Ministerstwa Sprawiedliwości pozostaje bez zmian (pismo okólnie № 856/III. A. W./25).

Jednocześnie zarządzam aby w każdym więzieniu została od dnia 1 stycznia 1926 r. prowadzona księga przychodu i rozchodu lekarstw (wzór będzie nadesłany i otrzyma kolejny № 48).

Wszystkie nowoprowadzone druki będą rozesłane w apelacjach: Krakowskiej, Lwowskiej, Katowickiej, Panom Prezesom sądów apelacyjnych; w apelacjach: Poznańskiej, Toruńskiej, Katowickiej; Panom Prokuratorom przy sądach apelacyjnych, a w apelacjach: Warszawskiej, Lubelskiej i Wileńskiej bezpośrednio naczelnikom więzień.

Warszawa, dnia 11 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 970/III. P. W./26

w sprawie

zakupywania pantofli drewnianych (trepów) w Dziale Pracy więzienia w Inowrocławiu.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości, że Dział Pracy więzienia sądowego w Inowrocławiu uruchomił mechaniczną wytwórnię pantofli drewnianych (trepów), z miesięczną produkcją około 10.000 par drewniaków, z której to ilości może odstępować zbywające trepy letnie z kapami z żółtej skóry juchtowej, przyszywanej mechanicznie drutem do podeszwy drewnianej po cenach następujących, w zależności od numerów, a mianowicie:

№ 7	o długości podeszwy	175	m/m	po	Zł.	1.25	za 1 p.
" 7 ^{1/2}	"	187,5	"	"	"	1.35	" "
" 8	"	200	"	"	"	1.45	" "
" 8 ^{1/2}	"	212,5	"	"	"	1.55	" "
" 8 ^{3/4}	"	219	"	"	"	1.65	" "
" 9	"	225	"	"	"	1.75	" "
" 9 ^{1/2}	"	237,5	"	"	"	1.85	" "
" 10	"	250	"	"	"	1.95	" "
" 10 ^{1/2}	"	262,5	"	"	"	2.05	" "
" 11	"	275	"	"	"	2.15	" "
" 11 ^{1/2}	"	287,5	"	"	"	2.25	" "
" 12	"	300	"	"	"	2.35	" "

Ceny podane rozumieją się loco stacja Inowrocław wraz z opakowaniem i obowiązują do dnia 1 marca r. b. po tym zaś terminie mogą ulec zmianie w zależności od podrożenia skóry, drzewa i drutu.

Zapotrzebowania należy skierowywać bezpośrednio pod adresem Działu Pracy więzienia w Inowrocławiu, wyszczególniając № żądanych drewniaków.

Przyczem zwraca się uwagę, że zakup może być skuteczniejszy jedynie za gotówkę z Działu III § 10 poz. 6.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 971/II. G. S./26

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na styczeń 1926 r.
Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 11 stycznia 1926 r. L. D. K. 40/WAK/26 zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe ustalona została na styczeń 1926 r. w wysokości 10% uposażenia służbowego za styczeń 1926 r.

Fundusz ten tworzy się i razachowuje w sposób określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urzęd. № 23/24).

Warszawa, dnia 14 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych na wadja i kaucje.
Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. O. P./6886/V Warszawa, z dnia 28 grudnia 1925 r. Obwieszczenie. Ministerstwo Skarbu z dnia 28 grudnia 1925 r. do jakiej wysokości mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelakiego rodzaju umów oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe również na zabezpieczenie udzielonych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych, transportowych i innych.

A. Papiery państwowe.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł.
1/IV i 1/X	8 ⁰ / ₀ państwowa pożyczka konwers. (Dz. U. R. P. № 65 ex 1924, poz. 543).	zł. 100	85
1/IV i 1/X	6 ⁰ / ₀ pożyczka dolarowa z r. 1919 — 1920	dol. 100	300
1/II i 1/VIII	10 ⁰ / ₀ pożyczka kolejowa Serja I (Dz. U. R. P. № 4 ex 1924 poz. 28) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. № 89 ex 1924 poz. 798)	zł. 100 w złocie	90
2/I i 1/VII	5 ⁰ / ₀ państwowa pożyczka konwersyjna (Dz. U. R. P. № 27 ex 1924, poz. 274).	zł. 100	40
1/III i 1/IX	5 ⁰ / ₀ obligacja Serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. № 12 ex 1924 poz. 103)	dol. 5	25

B. Listy zastawne względnie obligacje państwowych instytucji kredytowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł.
30/VI i 31/XII	8 ⁰ / ₀ Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46 ex 1924 poz. 478).	zł. 100 w złocie	80
2/I i 2/VI	8 ⁰ / ₀ listy zastawne Państwowego Banku Rolnego względnie zobowiązania za te listy	zł. 100	80

C. Listy zastawne instytucji kredytowych prywatnych, gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł.
1/IV i 1/X	7 ⁰ / ₀ Towarz. Kredyt. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. № 112 ex 1920, poz. 737)	Ł. 1	15
	D. Akcje Banku Polskiego.	zł. 100	75

Papiery wartościowe przyjmowane jako wadja i kaucje winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia. Minister Skarbu

(—) *Zdziechowski.*

Z A W I A D O M I E N I A.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 stycznia 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:						Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów		Prokuratorów	Podprokuratorów	
				Sąd. Naj. wzgl. Rp., Ok.	Sędziów			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	—	—
2	" Apel. w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—
3	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	—
5	" Okręg. w Białej	—	—	—	—	—	—	(1 Biała)
6	" " " Białymstoku	—	—	—	—	—	—	—
7	" " " Kaliszu	—	—	1	1 ⁸⁾	—	—	—
8	" " " Łomży	—	—	—	—	—	—	—
9	" " " Łodzi	—	—	—	1 ¹⁾	2 ⁹⁾	—	—
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	1	—
11	" " " Płocku	—	—	—	—	—	—	—
12	" " " Siedlcach	—	—	—	—	—	—	(1 Sokółów)
13	" " " Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—
14	" " " Sosnowcu	—	—	3	1 ²⁾	—	—	—
15	" " we Włocławku	—	1	—	—	—	1	—
16	" " w Warszawie	—	—	3	—	—	—	—
17	" " " Kielcach	—	—	—	—	—	—	—
18	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—
19	" " " Piotrkowie	—	—	—	—	2 ¹⁰⁾	—	(1 Częstochowa)
20	" " " Radomiu	—	—	—	—	—	—	—
21	" " " Zamościu	—	—	—	—	2 ¹¹⁾	—	(1 Zamość)
22	" " " Wilnie	—	—	1	2 ³⁾	1 ¹²⁾	—	—
23	" " " Grodnie	—	—	—	1 ⁴⁾	—	—	—
24	" " " Łucku	—	—	2	1 ⁵⁾	1 ¹³⁾	—	—
25	" " " Pińsku	—	—	—	2 ⁶⁾	—	—	—
26	" " " Nowogródka	—	—	—	—	—	—	—
27	" " " Równem	—	—	—	1 ⁷⁾	2 ¹⁴⁾	—	—

Sędziowie śledczy: 1) Łęczyca. 2) Będzin I rew. 3) Braślaw I rew., Głębokie. 4) Grodno III rew. 5) Łuck zapasowy. 6) Pińsk zapasowy, Łuniniec I rew. 7) Równo w Korcu.

Sędziowie pokoju: 8) Uniejów. 9) Widawa, Podębice. 10) Częstochowa zapasowy, Radomsk. 11) Zamość zapasowy, Bilgoraj. 12) Wilno zapasowy. 13) Kowel II okrąg. 14) Począjów, Stepań.

R U C H S Ł U Ż B O W Y .

W SĄDOWNICTWIE.

Delegowani: Bohdan Podoski, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie—delegowany do p. o. sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 4 listopada 1925 r.; Witold Jankowski, Kazimierz Rutkiewicz, Bronisław Olechnowicz, egzam. aplikanci sądowi w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie—delegowani do p. o. sędziów śledczych i sędziów pokoju w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 4 listopada 1925 r.; Alfons Tuskiewicz, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie — delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 13 listopada 1925 r.; Władysław Robakiewicz, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 17 listopada 1925 r.; Jan Bitner, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Suwałkach, dnia 17 listopada 1925 r.; Lucjan Koenig, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 24 listopada 1925 r.; Witold Dobrowolski, egzaminowany aplikant sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie — delegowany do p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 24 listopada 1925 r.

Przeniesieni na skutek podania: Bronisław Rad, notariusz w Chodorowie — na stanowisko notariusza w Borszczowie, dnia 30 listopada 1925 r.; Juljan Kurowski, notariusz w Borszczowie — na stanowisko notariusza w Chodorowie, dnia 30 listopada 1925 r.

Przeniesieni w stan spoczynku: na skutek podania: Dr. Jan Kornakiewicz, sędzia sądu okręgowego i naczelnik sądu powiatowego w Nowym Sączu, dnia 9 listopada 1925 r.; Izydor Reben, sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 24 listopada 1925 r.; Jan Curkowski, sędzia sądu okręgowego w Brzeżanach, dnia 24 listopada 1925 r.; Zdzisław Rodzynekiewicz, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu, z dn. 31 grudnia 1925 r., dnia 24 listopada 1925 r.; Aleksander Kmicikiewicz, sędzia sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 24 listopada 1925 r.; Izydor-Ryszard Kopciński, podprokurator przy sądzie okręgowym we Lwowie, dnia 26 listopada 1925 r.; Adolf Raczyński, sędzia sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 30 listopada 1925 r.; Włodzimierz Łuczkiwicz, wiceprezes sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 30 listopada 1925 r.

Zwolnieni z urzędu: Edward Tarasewicz, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 9 listopada 1925 r.

na skutek podania: Waclaw Kamieniecki, sędzia pokoju uboczny w Rawie w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 9 listopada 1925 r.; Tadeusz Kierskowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 9 listopada 1925 r.; Mieczysław Litauer, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 18 listopada 1925 r.; Bolesław Nowak, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 24 listopada 1925 r.; Dr. Zdzisław Szwaykowski, wiceprezes sądu okręgowego w Bydgoszczy, z dn. 31 grudnia 1925 r., dnia 24 listopada 1925 r.; Witold Trojanowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, z dn. 30 listopada 1925 r., dnia 26 listopada 1925 r.

Zmarli: Mikołaj Przeradzki, sędzia sądu okręgowego w Łucku, dnia 11 października 1925 r.; Piotr Onichimowski, sędzia śledczy I rew. pow. Będzińskiego w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 18 października 1925 r.; Hieronim Błonarowicz, sędzia Sądu Najwyższego, dnia 31 października

1925 r.; Adam Pleszczyński, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Lublinie, dnia 25 października 1925 r.; Grzegorz Gruszecki, wiceprezes sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 1 listopada 1925 r.; Konrad Hykiel, komornik przy sądzie okręgowym w Łodzi, dnia 31 października 1925 r.; Edmund Gerber, wiceprezes sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 7 grudnia 1925 r.

W WIĘZIENICTWIE.

Mianowani: Karol Ulanowski, zarządca domu więziennego w Złoczowie—naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Mikołaj-Marjan Antoniewicz, zarządca domu więziennego w Sanoku — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Wilhelm Groman, zarządca domu więziennego w Samborze—naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Edward Korab, zarządca domu więziennego w Przemyślu — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Kazimierz Kopp, zarządca domu więziennego w Czortkowie — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jan Mosingiewicz, zarządca domu więziennego w Stryju — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jan Jańczyszyn, st. oficjał domu więziennego w Kołomyji — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Franciszek Siwecki, st. oficjał domu więziennego w Brzeżanach—naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jan Szpunar, st. oficjał domu więziennego w Tarnopolu — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Stefan Rutkowski, inspektor więzienia w Rawiczu w IX st. służb. — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Franciszek Melcer, inspektor więzienia we Wronkach w IX st. służb. — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Ludwik Makuch, naczelnik więzienia w Bydgoszczy w IX st. służb.—naczelnikiem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Józef Zahorski, inspektor domu karnego w Grudziądzu w IX st. służb. — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Marjan Buchner, inspektor więzienia w Toruniu w IX st. służb.—inspektorem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Anna Szrejbowska, inspektorka-kierowniczka domu karnego dla kobiet w Fordonie — naczelnikiem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Piotr Kasl, st. oficjał-zarządca więzienia w Jaśle — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jan Konieczkowski, st. oficjał-zarządca więzienia w Rzeszowie — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Stanisław Szulz, st. oficjał-zarządca więzienia w Tarnowie—naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Franciszek Prorok, st. oficjał-zarządca więzienia w Wadowicach — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Juljan Maciejewski, dyrektor Domu Karnego w Grudziądzu—naczelnikiem tegoż więzienia w VII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Zygmunt Grabowski, inspektor więzienia w Mokotowie — naczelnikiem więzienia w Lublinie w VII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Waclaw Janczurowicz, inspektor więzienia w Łęczycy — naczelnikiem więzienia w Wieluniu od dnia 1 stycznia 1926 r.; Edward Wasilewski, kancelista więzienia w Brześciu n/B. — podsekretarzem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Konstanty Bortkiewicz, inspektor więzienia w Radomiu — naczelnikiem więzienia w Chęcinach od dnia 1 stycznia 1926 r.; Józef Motloch, asystent więzienia w Rybniku — naczelnikiem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Stanisław Cichecki, podinspektor więzienia w Łucku — inspektorem więzienia na Św. Krzyżu od dnia 1 stycznia 1926 r.; Aleksander Baranowski, kancelista więzienia w Łomży—asystentem więzienia w Łucku od dnia 1 stycznia 1926 r.; Kazimierz Brożyński, p. o. asystenta w Łodzi przy ul. Targowej — podinspektorem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Wojciech Makuch, inspektor straży więziennej

w Krakowie — inspektorem tegoż więzienia od dnia 1 stycznia 1926 r.; Karol Kimla, inspektor w IX st. służb. więzienia w Wiśniczu — inspektorem tegoż więzienia w VIII st. służb. od dnia 1 stycznia 1926 r.; Antoni Bugaj, p. o. asystenta więzienia przy ul. Dzielnej 24 w Warszawie — podinspektorem więzienia na Św. Krzyżu od dnia 1 stycznia 1926 r.; Karol Osełkowski, p. o. asystenta więzienia w Mokotowie — asystentem więzienia w Przemyślu od dnia 1 stycznia 1926 r.

Przeniesieni: Karol Kapuściński, naczelnik więzienia w Sandomierzu — naczelnikiem więzienia w Sieradzu od dnia 1 grudnia 1925 r.; Leon Wasilew, naczelnik więzienia w Sieradzu — naczelnikiem więzienia w Sandomierzu od dnia 1 grudnia 1925 r.; Julian Reut, kancelista więzienia w Oszmianie — kancelistą więzienia w Wilnie na Łukiszkach od dnia 1 grudnia 1925 r.; Jan Buzzyński, kancelista więzienia w Krzemieńcu — kancelistą więzienia w Oszmianie od dnia 1 grudnia 1925 r.; Antoni Rękawek, naczelnik więzienia w Wieluniu — naczelnikiem więzienia w Zamościu od dnia 1 stycznia 1926 r.; Roman Pietruszewski, naczelnik więzienia w Zamościu — inspektorem więzienia w Łucku od dnia 1 stycznia 1926 r.; Andrzej Genelli, naczelnik więzienia w Chełcinach — naczelnikiem więzienia w Łucku od dnia 1 stycznia 1926 r.; Paweł Zagallo, naczelnik więzienia w Lublinie — naczelnikiem więzienia w Łęczycy od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jerzy Radyszkiewicz, inspektor więzienia w Łucku — inspektorem więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej 24 od dnia 1 stycznia 1926 r.; Jerzy Malicki, inspektor więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej 24 — inspektorem więzienia w Mokotowie od dnia 1 stycznia 1926 r.; Kazimierz Sitarski, podinspektor więzienia na Św. Krzyżu — podinspektorem więzienia w Radomiu od dnia 1 stycznia 1926 r.; Kazimierz Dobrzański, kancelista więzienia w Grodnie — kancelistą więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika od dnia 1 stycznia 1926 r.

Delegowani: Franciszek Oślizło, p. o. kancelisty więzienia w Mokotowie od dnia 1 stycznia 1926 r.; Franciszek Laskowski, p. o. kancelisty więzienia w Słonimie od dnia 1 stycznia 1926 r.; Bolesław Bonaszewski, p. o. kancelisty więzienia — Areszt Centralny w Warszawie od dnia 1 stycznia 1926 r.

Zwolnieni: Włodzimierz Hermanowski, naczelnik więzienia w Olkusz — z zajmowanego stanowiska od dnia 1 października 1925 r. na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Leonard Martynowski, podinspektor więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika z zajmowanego stanowiska od dnia 1 stycznia 1926 r. na mocy art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej; Karol Węgliński, czasowo p. o. kancelisty więzienia w Pińczowie od dnia 15 stycznia 1926 r.; Zygmunt Stępkowski, naczelnik więzienia w Łucku — na zasadzie orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej przy sądzie apelacyjnym w Łucku od dnia 10 października 1925 r.

ADWOKATURA:

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszem ogłasza, że zostali wykreśleni z listy adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie niżej wymienieni adwokaci:

Mieczysław Chądzyński, zam. w Piotrkowie, wobec przeniesienia swej siedziby do Wilna,
Józef Kwiatkowski, zam. w Warszawie, wskutek śmierci.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Stanisław-Ignacy Kryształ z siedzibą w Warszawie ul. Przechodnia 5,
Abram-Mojżesz Warm z siedzibą w Warszawie ul. Śniadeckich 12,
Wacław Drabarek z siedzibą w Warszawie ul. Chmielna 64,
Aniela Konowa z siedzibą w Warszawie ul. Nowogrodzka 4,
Czesław Szermer z siedzibą w Warszawie ul. Chałubińskiego 11.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Gamszej v. Abram Wielikowski, b. pom. adwokata przys., zam. w Warszawie przy ul. Czackiego 6, z siedzibą w Warszawie,
Michał Skoczyński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Warszawie, zam. ul. Marszałkowska 76, z siedzibą w Warszawie,
Ignacy Kulamowicz, b. pom. adwokata przys. w Moskwie, ostat. decernent Wydz. Podatk. przy Magistracie, zam. w Łodzi przy ul. Gdańskiej 19, z siedzibą w Łodzi,
Stanisław Neufeld, radca Prokuratorji Gen. Rzpl. Polskiej, zam. w Warszawie przy ul. Wareckiej 9, z siedzibą w Warszawie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Eugenjusz-Jerzy Dmowski, zastępca sędziego śledczego pow. grodzińskiego, zam. w Warszawie, ul. Krucza 13, z siedzibą w Warszawie,
Bronisław Wałukiewicz, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Henryk Gacki, p. o. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie, zam. ul. Ogrodowa 53, z siedzibą w Warszawie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Wilhelm Binder, b. sędzia Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie z siedzibą w Krakowie.
Dr. Apolinary Zimmerspitz adwokat w Wadowicach ustanowiony został substytutem b. p. D-ra Izaka Kornguta w miejsce D-ra S. Fischgrunda adwokata w Wadowicach.

Przesiedlili się:

Dr. Izak Peitzer adwokat w Wojniczu z Wojnicza do Stanisławowa,
Dr. Alojzy Szczepański z Leżajska do Przemyśla.

Zmarł:

Dr. Władysław Syruczek w Tarnowie, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Juljan Kryplewski adwokat w Tarnowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Izrael Spindel, adwokat w Drohobyczu z Drohobycza do Stanisławowa,
Dr. Józef Sandauer, adwokat w Drohobyczu z Drohobycza do Lwowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Izaak (Ignacy) Fenichel z siedzibą w Cieszynie,
Dr. Henryk Glanz z siedzibą w Cieszynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Jan Iwański z Ostrzeszowa z miejscem zamieszkania w Ostrzeszowie,
Dr. Feliks Górnicki z Poznania z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Dr. Zdzisław Szwaykowski z Bydgoszczy z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy.

Skreślony z listy adwokatów:

Emil Sobiecki z Bydgoszczy, na skutek śmierci.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Jan Stawski z miejscem zamieszkania w Królewskiej Hucie,
Bronisław Polski z miejscem zamieszkania w Katowicach,
Kazimierz Krok z miejscem zamieszkania w Katowicach,
Dr. Piotr Struzik z miejscem zamieszkania w Rybniku,
Dr. Jan Baj z miejscem zamieszkania w Katowicach.

Przesiedlił się:

Dr. Nikazy Dudzik z Katowic do Królewskiej Huty.

K O N K U R S Y :

W sądzie powiatowym w Brzesku opróżniona jest posada podurzędnika sądowego.

O nadanie tej posady mogą się ubiegać kandydaci z pośród woźnych sądowych, którzy wykażą się złożonym z pomyślnym wynikiem egzaminem na podurzędnika.

Należy udokumentowane podania należy wnieść w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie, najdalej do dnia 10 lutego 1926 r.

Opróżniła się posada sędziego sądu apelacyjnego w Toruniu.

Udokumentowane podania o tę posadę należy wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia 15 lutego 1926 r.